

Januari 2017

Nu skriver vi redan 2017. En mycket mild vinter har vi haft fram tills nu, men det är väl inte riktigt färdigt ännu kan man tro. Men vi kan konstatera, att det har åtminstone här hemma i Sverige varit lugnt på väderfronten till skillnad från övriga världen. Vem har någonsin tidigare i livet hört talas om att det har snöat i Sahara, men nu har det alltså hänt. Mycket annat har ju också hänt vid detta års inträde. Visserligen har väl landet i väster, Amerikas förenta stater, även tidigare haft en framträdande roll i samhällsdebatten och på tidningarnas löpsedlar vid ett flertal tillfällen, Kennedymord, Vietnamkrig, Watergateskandalen och Lewinskyaffären. Men sällan har väl DN luslästs så intensivt vid det egna frukostbordet som efter att Donald Trump tillträdde som USA:s president. Varje spaltmeter har studerats med lupp, i hopp om att finna just den handling eller uttalande som blir droppen, och som blir hans fall. Vi inväntar varje dag ett nytt ”KlaverTra(u)mp” Hans löften om nya arbetstillfällen genom att bygga en mur mot Mexiko och upprustning av landets försvar m m ..... Vi har hört det förut, i Tyskland på trettioalet. Hitlers upprustning av fabriker och vägar hade bara ett syfte. Han planerade krig mot omvärlden. Vad denne lynnige Trump planerar kanske vi inte får veta innan det är för sent.

Nog om detta, för här i Klockargården fortsätter livet nästan som vanligt. Men ibland blir det inte riktigt som man har tänkt sig. Vi hade på nya året tänkt att kunna erbjuda en del av våra medlemmar möjligheten att gå på gym, eller på Träningsverkstaden som det hette där vi skulle hålla till. Men i slutändan visade det sig att vi kanske *inte* borde tränas på samma sätt som de muskelbyggare gör som annars höll till på detta ställe. Vi måste nog vara lite försiktigare med hur vi hanterar våra ibland lite slitna kroppar, så att vi inte förtar oss. Våra upparbetade biceps tenderar nog att inte vilja stanna kvar på rätt ställe, utan förmodligen göra sällskap med gäddhänget på undersidan och det omtalade ”sexpaketet” som ska sitta väl placerat mitt i solar plexus, är inte så angeläget längre, vi är nöjda bara med en anings slätare eller rättare sagt inte så välplisserat skinn just där.

Däremot vill vi att alla delarna ska sitta ihop och hänga med ett tag till.

Tyvärr blev det inte heller någon PUB-träff den 8 februari. Man får tåla sig, som det heter ända fram till den 8 mars. Då hoppas vi att Fullersta Gård har fått sitt utskänkningstillstånd. Och visst kan man ha trevligt utan både vin och öl, men det vore väl dumt att chansa. Och lite vin fungerar ju utmärkt som ett antifixativ på den besvärliga tunghäftan. Som av en händelse infaller nästa PUB-kväll då på den Internationella Kvinnodagen. Ett perfekt tillfälle att höja en skål för alla präktiga och rekorderliga fruntimmer (men eftersom vi inte är knussliga så

skålar vi även för resterande kvinnfolk av skiftande slag.)

I gott sällskap rinner nog det mesta vinet ner, om det inte har konverterat till ren ättika. Men vill man prova och smaka på lite olika goda viner och dessutom lära sig lite om dessa utsökta drycker så bjuder vår nya kassör Lars Olsson på en vinprovarkväll i föreningslokalen den 21 mars kl 17:00. Men givetvis, så kassör han är så *bjuder* han inte på detta, utan 200:- kostar kalaset, men då ingår det lite tilltugg dessutom.

Nu ska ni inte förledas att tro att föreningens stora intresse bara kretsar kring mat och dryck. Nej, vi har ett nytt programblad för våren som är fullspäckat av cirklar och aktiviteter. Det är så välfyllt så ska man delta i alla dessa, så hinner man kanske inte varken äta eller dricka.

På denna första medlemsträff hade styrelsen beslutat att vi skulle försöka att prata lite mer ingående med de medlemmar som satt vid våra tilldelade bord. Till stor del gick det väl ut på att få fler att bli aktiva i föreningen. Men ungefär som jag trodde så är det nästan alltid så att de som kommer på våra möten ofta är med i någon eller ett par cirklar. Och att de som är aktiva hos oss är ofta också aktiva i andra föreningar, som typ bostadsrättsföreningar för 55+ där det visar sig att det finns liknande aktiviteter som vi har i denna förening. Och att de som är aktiva också har vänner som är aktiva, vilket också märks i bland våra medlemmar, där flertalet verkar att känna varandra på ett eller annat sätt.

Underhållning blev det även denna gång av Huddinge allsångs (den i Sjödals-parken) egne Ronny Lindgren. Det blev naturligtvis en samlig trallvänliga låtar som det sig bör av en Allsångsledare. Och hade någon till äventyrs glömt texten så var det inga problem denna dag, eftersom vi för första gången hade hörsel-tolkar. Alltså hörde man inte vad Kent talade om därframme så kunde man läsa på texttavlan nästan exakt vad han sa. Två stycken var de som turades om, och lyckades nog hänga med ganska bra att tolka både tal och sångtexter.

Kaffe och lotteri (same procedurs as last year). Ja , samma rutiner som det alltid har varit. Rutiner är bra, då slipper man tänka efter så mycket utan liksom bara låta det rulla på. Men lite lagom kaos kan också skapa nya idéer och innovationer, som inte ska föraktas. Men idag var allt som vanligt, allt rullade på även i vårt lilla kök, ingen ny strategi behövde tänkas ut ,(ingen catering firma att trängas med) så det spar vi till en annan gång. Och till er som är så aktiva att ni varken hinner att äta eller dricka, vill jag föreslå att ni kommer till årsmötet i februari för då *bjuder* vi på semla till kaffet och dessutom något som är väldigt matnyttigt, nämligen Södertörns Räddningstjänst som ger oss information om vad vi ska tänka på för att undvika eller hur vi ska agera om olyckan väl är framme. Den informationen kan vi aldrig få för mycket av.

Eva L